

Jurenčeva je bila tajnica izpitnega centra in v podmladku SLS. Po zmagi na volitvah jo je Kangler zaposlil na občini, v kabinetu župana. Takrat je že bila njegova ljubica. Ker ni imela ustrezne izobrazbe in potrebnih izkušenj vodenja je Kangler kadrovske službi naročil spremembo sistemizacije delovnega mesta in Jurenčevo imenoval za vodjo kabineta. Omogočil ji je vsa redna in izredno napredovanje za 5 plačnih razredov, odredil je izplačilo njene stalne pripravljenosti in izplačilo maksimalnega števila nadur. Jurenčeva je hodila z njim na sprejeme, na službenih poteh ga je spremljala v Bruselj, Moskvo in London, imela sta skrivno pisarno, kjer sta se sestajala in več lokacij izven Maribora, kjer sta se dobivala na "dnevnikih počitkih". Kanglerja je Jurenčeva povsem prevzela, zato ji ni mogel ničesar odreči. Bila mu je povsem zvesta in lojalna, sodelovala je pri večini njegovih poslov, sprejemala je stranke, ki so se prišle na občino "dogovarjat o poslih", odprla je več transakcijskih računov, kamor so nakazovali provizije in drug umazan denar. Jurenčeva je imela od Kanglerja veliko koristi. Bila je v zvezi s solastnikom gospodarske družbe PGGH, ki je v tem času dobil številne občinske gradbene posle in postal hišni izvajalec gradbenih in infrastrukturnih del. Da bi si zagotovil vpliv na financiranje projektov je Kangler leta 2009 dosegel, da je bila Jurenčeva imenovana v nadzorni svet NKBM, za kar pa ni bila kompetentna in jo je BS odstavila. Po prevzemu drugega županskega mandata leta 2010 je Jurenčeva na svojo željo odšla iz občine, Kangler pa jo je nastavil za prokurista v Marifarmu, ki je hčerinska družba Mariborskih lekarn, te pa so v lasti občine. Prejemala je bajno plačo v višini 8.000 EUR. Dušanka Jurenc je imela zaradi vsega zapisanega velik vpliv na politiko in ekonomijo občine. Odrejala je delo podžupanom, direktorjem uradov in drugih služb, strokovno kompetentne osebe so morale prenašati ponižanja in arogantne izbruhe "Kanglerjeve priljebnice". Tudi ob prihodu v Marifarm je nevedna in povsem nestrokovna Jurenčeva žalila dolgoletnega direktorja, se nekompetentno vtikala v strokovne odločitve in bila arogantna in vzvišena do zaposlenih.

2. Astrid Bah, podžupanja MOM

Bahova je prišla na občino v t.i. drugem kadrovskem valu Franca Kanglerja. Kot članici podmladka SLS ji je Kangler najprej uredil študentsko delo na sedežu stranke. Ker mu je bila vdana in lojalna jo je preko spornega razpisa zaposlil na Stanovanjskem skladu in ji omogočil magistrski študij. Bahova je bila članica mestnega sveta iz vrst Županove liste in Kanglerjeva velika ljubica, razmerje pa je ostalo prikrito javnosti vse do izbruha škandala s prisluhi, ki jih je sodišče javno predvajalo. Brez izkušenj in potrebnega znanja jo je Franc Kangler leta 2011 imenoval za podžupanjo zadolženo za družbene dejavnosti in je na tej funkciji sodelovala pri nekaj grdobjah župana, med drugim pri organizaciji pogodbe za izgradnjo radarskega sistema. Na položaju ni bila dolgo, saj so mariborske vstaje Kanglerja odnesle, spomladi 2013 pa so sledile izredne volitve. Poleg naštetih ugodnosti je bila Bahova deležna tudi številnih Kanglerjevih daril in je